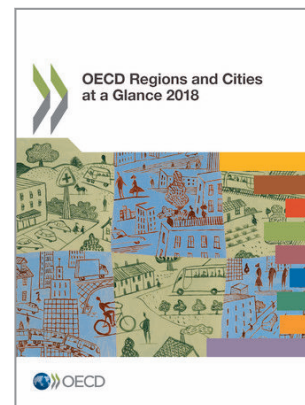

OECD *Multilingual Summaries*

OECD Regions and Cities at a Glance 2018

Summary in Swedish

Read the full book on: [10.1787/reg_cit_glance-2018-en](https://doi.org/10.1787/reg_cit_glance-2018-en)

OECD:s regions- och stadsöversikt 2018

Sammanfattning på svenska

Samtidigt som den ekonomiska återhämtningen från den globala finanskrisen går in i sitt slutskede kommer tecken på att de ekonomiska skillnaderna inom enskilda länder minskar på allt bredare front. Mellan 2000 och 2007 ökade de regionala skillnaderna inom enskilda länder. Samtidigt höll låginkomstländerna på att komma ikapp ekonomiskt. Detta resulterade i början av den globala finanskrisen i en situation där skillnaderna inom enskilda länder var större än skillnaderna mellan olika länder. År 2011 vände utvecklingen och sedan dess har skillnaderna inom enskilda länder minskat kraftigt, särskilt under de senaste åren. Vändpunkten kom först i de utomeuropeiska länderna och spred sig senare till Europa där den ekonomiska återhämtningen hade dröjt. Trots dessa välkomna förbättringar är de regionala skillnaderna fortfarande stora i flera avseenden.

Under alla dessa olika faser har huvudstäder och storstadsområden – där de senare definieras som tätorter med minst 500 000 invånare – fortsatt att vara ytterst attraktiva platser för både företag och människor. Befolkningen i storstadsområdena har ökat med 0,75 % om året sedan år 2000 och står idag för omkring 60 % av ländernas nationella BNP. Storstadsområden har ofta också en högre andel migranter, mer innovation och ett större nyföretagande.

Även om vi på senare tid har sett att skillnaderna mellan regioner har minskat har många platser som släpade efter redan år 2000 fortfarande svårt att komma ikapp de mer välmående områdena i landet. Till exempel är den mest produktiva regionen inom ett visst OECD-land i genomsnitt dubbelt så produktiv som den minst produktiva regionen och skillnaderna i sysselsättningsmöjligheter är fortfarande stora. Ett annat problem är att när regionala och lokala myndigheter investerar mindre än tidigare så har många regioner ofta ännu svårare att klara av att upprätthålla en god infrastruktur och samhällsservice.

I denna rapport görs en vittomfattande bedömning av hur det går för regioner och städer i arbetet med att bygga starkare ekonomier, öka invånarnas livskvalitet och skapa mer inkluderande samhällen. Den ger en jämförande bild av utvecklingen när det gäller regional produktivitet, ekonomisk tillväxt, företagande och välfärd i regioner och städer i OECD-länder och utvalda tredjeländer. Särskild tonvikt läggs på regionala skillnader, t.ex. skillnader i inkomst och möjligheter, integrationen av migranter i OECD-regioner och skillnader i välfärd mellan kvinnor och män i flera avseenden på regional nivå.

De främsta resultaten

De regionala ekonomiska skillnaderna inom enskilda OECD-länder har till sist börjat att minska, men är fortfarande stora

De ekonomiska skillnaderna mellan regionerna i ett land har till sist börjat att minska. De är dock fortfarande relativt stora, även om utvecklingen ser olika ut i olika länder. Sedan år 2000 har de ekonomiska skillnaderna mellan regioner varit oförändrade eller minskat i hälften av OECD-länderna men har ökat ytterligare i den andra hälften. Till exempel har de regionala ekonomiska skillnaderna minskat kraftigt i Chile, Mexiko och Nya Zeeland. Omvänt har skillnaderna i de länder som drabbades hårdast av

den globala finanskrisen (t.ex. länder i Sydeuropa eller Irland) ökat, även om det under de senaste åren kommit vissa tecken på att utvecklingen håller på att vända.

OECD har i sina senaste studier hittat drivkrafterna bakom de skilda trenderna i den regionala produktiviteten inom enskilda länder. I genomsnitt har regioner med högre specialiseringsgrad i sektorer som är exponerade för internationell handel – och därmed är exponerade för internationell konkurrens – eller som ligger nära en större stad snabbare knappt in på de mest välmående regionerna i landet. I landsbygdsregioner som ligger nära en större stad har t.ex. produktivitetsskillnaderna minskat med 3 procentenheter i förhållande till stadsregioner sedan 2010.

Dessutom har huvudstadsregionerna fått en ännu större ekonomisk betydelse under de senaste tjugo åren. Som centrum för företagande och innovation är nyföretagandet och antalet nya arbetstillfällen i nya företag över 60 % högre i huvudstäder.

Livskvaliteten har i många avseenden förbättrats nästan överallt men inkomst- och sysselsättningsmöjligheter är dock fortfarande koncentrerade till stora städer och vissa regioner

I de allra flesta regioner har välfärden förbättrats i flera avseenden sedan år 2000, vilket har bidragit till att minska de regionala skillnaderna. Detta gäller särskilt utbildningsnivå, medellivslängd och trygghet. Vissa viktiga aspekter, t.ex. sysselsättning och inkomst, har dock inte förbättrats överallt. Det är betydligt svårare att hitta ett jobb i vissa regioner. De unga vuxna drabbas hårdast och ungdomsarbetslösheten är fortfarande över 50 % i vissa regioner, t.ex. Epirus, Grekland, och Kalabrien, Italien.

Utmaningarna på arbetsmarknaden påverkar inkomstmöjligheterna direkt. För människor i storstadsområden är inkomstnivån 21 % högre än för människor som bor i andra områden, även om prisnivån, särskilt bostadspriserna, också ofta är högre i större tätorter. Till exempel lägger hushållen i genomsnitt omkring 20 % av sin inkomst på boendet. Samtidigt kan boendekostnaderna uppgå till nästan 40 %, som i Oslo, Norge.

För att tillväxten ska komma alla till del är det viktigt att motverka skillnader på alla nivåer

Skillnader återfinns inte bara mellan, utan även inom alla regioner och städer. Stora skillnader kan innebära att människor går miste om sysselsättningsmöjligheter och därmed om vinsterna av den ekonomiska tillväxten. Detta kan därför komma att undergräva den långsiktiga socioekonomiska hållbarheten. I storstadsområden kan skillnaderna vara särskilt stora mellan olika bostadsområden, där de mest välbärgade hushållen bor mer isolerat i vissa bostadsområden än andra inkomstgrupper. För att tillväxten ska komma fler till del måste alla människor ha tillgång till möjligheter, jobb och samhällsservice. Tillgången till samhällsservice varierar till exempel kraftigt, till och med inom samma storstadsområde. Omkring 87 % av invånarna i centrala och tätbefolkade områden har högst 30 minuters bilfärd till ett sjukhus, vilket kan jämföras med endast 57 % av invånarna i mindre centrala urbana områden.

Åtgärder för att se till att alla människor är med och skapar ekonomisk tillväxt är en viktig del i arbetet med att främja utveckling överallt. Samtidigt som skillnaderna i sysselsättning mellan kvinnor och män har minskat något sedan år 2000 är sysselsättningen bland kvinnor i vissa regioner i Mexiko, Turkiet, Chile, Italien och Grekland fortfarande 20 procentenheter lägre än bland män. Bland migranter i OECD-regioner är sysselsättningen bland kvinnor 15 procentenheter lägre än bland män. Regionala och lokala myndigheter har en viktig roll i arbetet med att skapa tillväxt för alla, med tanke på att en stor del av skillnaderna uppstår lokalt och att dessa myndigheter huvudsakligen ansvarar för finansieringen av utbildning, hälso- och sjukvård och annan samhällsservice.

© OECD

Denna sammanfattning är inte en officiell OECD-översättning.

Reproduktion av denna sammanfattning är tillåten, om OECD:s upphovsrätt och publikationens titel på originalspråket nämns.

Flerspråkliga sammanfattningar är översatta utdrag ur OECD-publikationer, som ursprungligen publicerats på engelska och franska.

[Read the complete English version on OECD iLibrary!](#)

© OECD (2018), *OECD Regions and Cities at a Glance 2018*, OECD Publishing.

doi: 10.1787/reg_cit_glance-2018-en